

3) zarządzenie nr 22 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 lutego 1971 r. zmieniające zarządzenie nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1965 r.

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

195

UCHWAŁA Nr 166 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1973 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony Pracownik Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska”.

W celu uznania zasług za wieloletnią i ofiarną pracę w gospodarce komunalnej i terenowej Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się odznakę „Zasłużony Pracownik Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska”, zwaną dalej „odznaką”.

§ 2. 1. Odznaka jest zaszczytnym wyróżnieniem zawodowym nadawanym najbardziej zasłużonym pracownikom resortu gospodarki terenowej i ochrony środowiska, wyróżniającym się sumiennym wykonywaniem obowiązków w pracy zawodowej i społecznej, wykazującym szczególną dbałość o mienie społeczne i odznaczającym się wysokim poziomem moralnym.

2. Odznaka może być nadawana również osobom nie zatrudnionym w jednostkach resortu gospodarki terenowej i ochrony środowiska za zasługi położone w dziedzinie gospodarki komunalnej i terenowej.

§ 3. Pracownicy wyróżnieni odznaką i posiadający wymagane warunki na równi z innymi pracownikami korzystają z pierwszeństwa:

- 1) w przedstawianiu wniosków o nadanie orderów i odznaczeń,
- 2) w awansowaniu,
- 3) w kierowaniu do szkół ogólnokształcących i zawodowych dla pracujących oraz do szkół wyższych,
- 4) w uzyskiwaniu nagród.

§ 4. Odznakę nadaje Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska.

§ 5. 1. Utrata odznaki następuje w razie prawomocnego skazania wyróżnionego na dodatkową karę pozbawienia praw publicznych.

2. Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska może pozbawić odznaki w razie stwierdzenia, że jej nadanie nastąpiło wskutek wprowadzenia w błąd lub że osoba wyróżniona odznaką dopuściła się czynu, wskutek którego stała się niegodna posiadania odznaki.

§ 6. Opis i wzór odznaki, zasady i tryb jej wręczania oraz sposób noszenia ustali Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska po uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Komunalnej i Terenowej.

§ 7. Koszty odznaki oraz wydatki związane z jej nadawaniem będą pokrywane ze środków Ministerstwa Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

196

ZARZĄDZENIE Nr 53 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lipca 1973 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Polityki Naukowej i Szkolnictwa Wyższego.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129 i z 1973 r. Nr 12, poz. 89) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Instytut Polityki Naukowej i Szkolnictwa Wyższego, zwany dalej „Instytutem”.

2. Instytut powstaje na bazie Międzyuczelnianego Zakładu Badań nad Szkolnictwem Wyższym.

§ 2. Siedzibą Instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 3. 1. Instytut jest zintegrowaną jednostką, której przedmiotem działania jest prowadzenie prac naukowo-badawczych i rozwojowych w zakresie rozwoju i doskonalenia działalności naukowo-badawczej i rozwojowej oraz szkolnictwa wyższego w kraju, wynikających z zadań Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz Polskiej Akademii Nauk.

2. Do zadań Instytutu należy w szczególności:

- 1) prowadzenie prac naukowo-badawczych i rozwojowych w zakresie:

a) wytyczania kierunków i tempa rozwoju działalności naukowo-badawczej i rozwojowej oraz szkolnictwa wyższego,

b) kształtowania wielkości, struktury i rozmieszczenia potencjału naukowo-badawczego i rozwojowego oraz szkolnictwa wyższego,

c) doskonalenia metod prowadzenia działalności naukowo-badawczej i rozwojowej oraz szkolnictwa wyższego,

d) doboru systemów organizacji, planowania, finansowania i zarządzania działalnością naukowo-badawczą i rozwojową oraz szkolnictwem wyższym,

e) oceny efektywności działalności naukowo-badawczej i rozwojowej oraz szkolnictwa wyższego z punktu widzenia potrzeb społecznego i ekonomicznego rozwoju kraju;

- 2) inicjowanie prac naukowo-badawczych i rozwojowych w zakresie, o którym mowa w pkt 1, w szkołach wyższych, placówkach naukowych Polskiej Akademii

Nauk, instytutach naukowo-badawczych i innych jednostkach typu naukowo-badawczego oraz ich koordynacja.

3. Szczegółowy zakres działania Instytutu oraz jego organów ustala statut nadany przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

§ 4. Nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

§ 5. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk określą w zawartym między sobą porozumieniu zasady współdziałania w odniesieniu do Instytutu.

§ 6. Pracownicy zatrudnieni dotychczas w Międzyuczelnianym Zakładzie Badań nad Szkolnictwem Wyższym przechodzą do pracy w Instytucie.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

197

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 12 lipca 1973 r.

w sprawie uzgadniania poczynań w zakresie inwestycji w dziedzinie gospodarki paliwowo-energetycznej.

W celu usprawnienia trybu uzgadniania poczynań w zakresie inwestycji w dziedzinie gospodarki paliwowo-energetycznej na podstawie § 23 uchwały nr 75 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1972 r. w sprawie projektowania inwestycji (Monitor Polski Nr 23, poz. 133) i w związku z uchwałą nr 33 Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie uzgadniania z Ministrem Górnictwa i Energetyki poczynań w sprawach dotyczących inwestycji w dziedzinie gospodarki paliwowo-energetycznej (Monitor Polski Nr 10, poz. 49) zarządza się, co następuje:

§ 1. Założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji lub dokumentacja uproszczona (jednostadiowa) oraz projekty wieloletnich i rocznych planów gospodarczych w zakresie inwestycji w dziedzinie gospodarki paliwowo-energetycznej, dotyczące budowy obiektów określonych w § 2 i 3 uchwały nr 33 Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie uzgadniania z Ministrem Górnictwa i Energetyki poczynań w sprawach dotyczących inwestycji w dziedzinie gospodarki paliwowo-energetycznej, zwanej dalej „uchwałą”, uważa się za uzgodnione z Ministrem Górnictwa i Energetyki, jeżeli uzgodnienie nastąpi odpowiednio z Państwowym Inspektorem Gospodarki Paliwowo-Energetycznej lub właściwym okręgowym inspektorem gospodarki paliwowo-energetycznej, stosownie do przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 2. Okręgowe inspektoraty gospodarki paliwowo-energetycznej są zobowiązane, na wniosek inwestora lub działającego w jego imieniu biura projektów, do zaopiniowania w trakcie sporządzania założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji lub innej dokumentacji inwestycyjnej podstawowych rozwiązań w dziedzinie gospodarki paliwowo-energetycznej, jak dobór rodzajów paliwa i energii lub podstawowych urządzeń energetycznych.

§ 3. 1. Założenia techniczno-ekonomiczne oraz dokumentacja uproszczona (jednostadiowa), sporządzane dla obiektów wymienionych w § 3 uchwały, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2, podlegają uzgodnieniu z właściwym terenowo okręgowym inspektorem gospodarki paliwowo-energetycznej.

2. Uzgodnieniu z Państwowym Inspektorem Gospodarki Paliwowo-Energetycznej podlegają założenia techniczno-ekonomiczne następujących inwestycji:

- 1) elektrowni i elektrociepłowni,
- 2) ciepłowni o wydajności 80 Gcal/h i wyższej,
- 3) magistralnych sieci ciepłowniczych o zdolności przesyłowej 80 Gcal/h i wyższej,
- 4) sieci i odbiorników gazu o zużyciu powyżej 20 000 Gcal rocznie,

5) zakładów przemysłowych o rocznym zużyciu energii cieplnej co najmniej 200 000 Gcal lub energii elektrycznej co najmniej 60 000 MWh,

6) innych obiektów, jeśli podlegają zatwierdzeniu przez właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego).

3. Założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji oraz dokumentacja uproszczona (jednostadiowa), podlegające uzgodnieniu stosownie do przepisów ust. 1 i 2, powinny być przekazywane właściwemu terenowo okręgowemu inspektoratowi gospodarki paliwowo-energetycznej.

4. Przekazywane do uzgodnienia założenia techniczno-ekonomiczne (dokumentacja uproszczona) powinny zawierać:

1) część energetyczną wraz z uzasadnieniem ekonomicznym rozwiązań technicznych w zakresie gospodarki paliwowo-energetycznej i doboru właściwych paliw i nośników energii,

2) potwierdzenie zapewnienia pokrycia przewidywanego zapotrzebowania na paliwa gazowe i ciekłe lub energię oraz dostawy odpowiednich asortymentów i gatunków węgla, udzielonego przez właściwe jednostki organizacyjne (jednostki zarządzające wspólną siecią elektryczną, ciepłą lub gazową, Centralę Zbytu Węgla, Centralę Produktów Naftowych i inne),

3) ogólne i techniczne warunki przyłączania urządzeń energetycznych do wspólnej sieci, ustalone przez jednostkę zarządzającą wspólną siecią elektryczną, ciepłą lub gazową,

4) opinię właściwego organu koordynującego szczebla wojewódzkiego lub powiatowego prezydium właściwej terenowo rady narodowej, wydaną stosownie do przepisów uchwały nr 118 Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1969 r. w sprawie terenowej koordynacji inwestycji oraz realizacji inwestycji towarzyszących i wspólnych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 31, poz. 227 i z 1971 r. Nr 31, poz. 198) i uchwały nr 109 Rady Ministrów z dnia 29 maja 1971 r. w sprawie lokalizacji inwestycji (Monitor Polski Nr 31, poz. 198).

5. Okręgowy inspektorat gospodarki paliwowo-energetycznej może domagać się w ciągu 7 dni od otrzymania założeń techniczno-ekonomicznych, o których mowa w ust. 4, nadesłania także innych części składowych założeń techniczno-ekonomicznych, jeżeli okaże się to niezbędne dla dokonania uzgodnienia.

6. Uzgodnienie założeń techniczno-ekonomicznych oraz dokumentacji uproszczonej (jednostadiowej), odpowiadających przepisom ust. 4 i 5, powinno nastąpić w terminie 14 dni od daty ich otrzymania.